

N:o 48.

Af herr **A. Olsson** i Mårdäng, om ändrad lydelse af 11 § i förordningen angående kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Frågan om ändring af 11 § i kongl. förordningen af den 21 mars 1862 angående kommunalstyrelse på landet i syfte att begränsa de högre röstetalen har så länge stått på dagordningen, att de för den föreslagna ändringen anförda motiven torde få anses vara så väl och allmänt kända, att vid ny framställning i ämnet de utan vidare torde kunna utelemnas.

Jag tillåter mig dock att påpeka tvenne omständigheter, som enligt min åsigt vid denna frågas bedömande ej borde förbises.

Då vid för flera år tillbaka verkställd undersökning det visade sig, att gällande bestämmelser angående utöfvande af kommunal rösträtt icke var tillfredsställande, lär väl icke kunna bestridas, att sedan dess, på grund af bland annat tillkomsten af ett betydligt antal stora bolag, ställningen till närvarande stund har betydligt försämrats.

Af kongl. förordningen, angående kommunalstyrelse i stad framgår, som hvar man vet, att ingen må utöfva rösträtt för mer än en femtiondedel af stadskommunens hela röstetal. Att ännu längre bibehålla gällande bestämmelser angående denna rätts utöfvande inom landtkommuner, då den långt före detta så starkt begränsats i städerna, synes mig i hög grad oegentligt och stående i strid med den princip angående likställighet, som, enligt mitt förmenande, lagstiftaren alltid borde följa.

Och då denna begränsning inom stadskommunerna existerat snart tjugufem år, utan att den visat sig medföra några för dessa menliga följder, lär man förgäfvnes leta efter några rimliga skäl för antagande af att begränsning till en tjugonedel af kommunens hela röstetal skall medföra några för landtkommunerna eller landet i sin helhet vådliga följder.

Med hänvisning till 1893 års Riksdags lagutskotts betänkande n:o 56 (7 saml. bih. till riksd. protokoll 1893) och med stöd af hvad här ofvan blifvit anfördt får jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del antaga följande ändrade lydelse af § 11 kongl. förordningen den 21 mars 1862 angående kommunalstyrelse på landet, sådan denna lyder i förordningen den 26 oktober 1888:

§ 11.

Röstvärdet skall beräknas efter det en hvar åsatta fyrktal; dock att, der för deltagande i sådana besvär som åligger alla, hvilka inom kommunen erlägga kommunalutskylder, annan grund, än den för utgörande af kommunalutskylder gällande, finnes särskildt stadgad, röstvärdet skall vid beslut öfver ärenden, som röra sådana besvär, beräknas efter den bestämda grunden. Ej må någon utöfva rösträtt för större antal röster, än som svarar mot en tjugonedel af kommunens hela röstetal efter röstlängden, eller i något fall för högre röstetal än det, som enligt röstlängden sammanräknadt tillkommer öfriga röstegande. Uppkommer vid sådan beräkning af rösträtt bråktal, skall det bortfalla.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1894.

And. Olsson,
Mårdäng.

I motionens syfte instämma:

Halvar Eriksson.

Nils Hanson.